

องค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดดอนมะนาว
LEARNING ORGANIZATION IN WATDONMANAO SCHOOL

วารภรณ์ ปานเพชร¹
WARAPHORN PANPHET
มัทนา วังถนอมศักดิ์²
MATTANA WANGTHANOMSAK

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ 1) องค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดดอนมะนาว และ 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดดอนมะนาว เมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรของโรงเรียนวัดดอนมะนาว ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 5 คน ครูผู้สอน จำนวน 5 คน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 7 คน รวมทั้งสิ้น 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดดอนมะนาว ตามแนวคิดของมาร์ควอดท์ (Marquardt) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ฐานนิยม และพิสัย ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดดอนมะนาว โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย พลวัตของการเรียนรู้ การปรับเปลี่ยนองค์การ การเพิ่มอำนาจสมาชิกองค์การ การจัดการความรู้ และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดดอนมะนาว เมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ พบว่า ผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: องค์การแห่งการเรียนรู้

Abstract

The purposes of this research were to determine; 1) the learning organization in Watdonmanao School, and 2) the comparison between opinions regarding the learning organization in Watdonmanao School, classified by position. The populations were educational personnel in Watdonmanao School, consisted of 5 school administrators, 5 teachers and 7 school board committees, with the total of 17. The research instrument was questionnaire regarding learning organization, based on the concept of Marquardt. The statistics applied in data analysis were frequency, percentage mode, and range. The findings of the research were as follows: 1) The learning organization in Watdonmanao School, collectively and individually, found at a high level: learning dynamics, organization transformation, people empowerment, knowledge management, and technology application. 2) The opinions regarding the learning organization in Watdonmanao School when classified by the position was not different.

KEYWORDS: Learning organization

¹ นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

² อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปัญหาว่าไม่มีการกระจายงานและการสอนงาน ซึ่งการถ่ายทอดงานและการถ่ายโอนความรู้เป็นกระบวนการหนึ่งของการจัดการความรู้และจะนำไปสู่การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ที่เข้มแข็งได้ อีกทั้งจากการที่โรงเรียนวัดดอนมะนาวได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2554 - 2558) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2555: 43) พบว่า ในตัวบ่งชี้ที่ 6 เรื่องของประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอยู่ในระดับดี แต่มีข้อคิดเห็นว่า มีการจัดทำโครงการนิเทศภายในสถานศึกษา มีแบบการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ มีแบบการประเมินการวัดแบบทดสอบที่หลากหลาย และสถานศึกษาได้ทำการประเมินผล แต่ไม่ได้นำมาผลไปพัฒนาครูแต่ละคนอย่างเป็นระบบ ซึ่งถือว่าเป็นหนึ่งปัจจัยสำคัญในการจัดการความรู้ให้เป็นระบบ โดยไม่มีการนำผลสะท้อนกลับมาปรับใช้เพื่อพัฒนาครู จึงไม่เกิดเป็นพลวัตของการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง จึงทำให้การดำเนินงานไม่มีประสิทธิภาพและไม่เกิดประโยชน์สูงสุดแก่สถานศึกษา ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดดอนมะนาว เพื่อให้บุคลากรในโรงเรียนวัดดอนมะนาวเกิดการตื่นตัวที่จะเรียนรู้ร่วมกันอยู่อย่างต่อเนื่อง มีการจัดการความรู้อย่างเป็นระบบและนำมาเผยแพร่เพื่อการพัฒนาการศึกษาที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันและนำความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอนและบูรณาการการศึกษาได้อย่างต่อเนื่องและเกิดประสิทธิผลในการบริหารจัดการของโรงเรียนอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทราบองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดดอนมะนาว
2. เพื่อทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดดอนมะนาว เมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การจัดเตรียมโครงการวิจัย โดยการศึกษาเอกสาร ตำรา ข้อมูล สถิติ วารสาร บทความแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำโครงร่างงานวิจัย โดยขอความเห็นชอบในการจัดทำโครงร่างงานวิจัยต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร และนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อเสนอขออนุมัติหัวข้อสารนิพนธ์

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการวิจัย โดยใช้เครื่องมือของ เมธญา แยมโซติ (2556:68-75) ในการเก็บข้อมูลจากประชากรที่กำหนดไว้ นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ และแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 การรายงานผลการวิจัย โดยการจัดทำร่างรายงานการวิจัยเสนอและเขียนรายงานผลการวิจัยเสนอต่อคณะกรรมการผู้ควบคุมงานสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามที่คณะกรรมการควบคุมงานสารนิพนธ์เสนอแนะ เสนอขอสอบการค้นคว้าอิสระของงานสารนิพนธ์ ปรับปรุงแก้ไข จัดทำรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อขออนุมัติสำเร็จการศึกษา

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรของโรงเรียนวัดดอนมะนาว จำนวน 17 คน (ทั้งนี้ไม่รวมผู้วิจัย) โดยจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่เป็น 3 ฝ่าย คือ 1) ผู้บริหาร จำนวน 5 คน ประกอบด้วยผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายบริหารงานวิชาการ หัวหน้าฝ่ายบริหารงานงบประมาณ หัวหน้าฝ่ายบริหารงานบุคคล และหัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป 2) ครูผู้สอน จำนวน 5 คน และ 3) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (ที่เป็นบุคคลภายนอก) จำนวน 7 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ประกอบด้วยตัวแปรพื้นฐาน และตัวแปรที่ศึกษาซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ตัวแปรพื้นฐาน ได้แก่ ตัวแปรที่เกี่ยวกับสภาพส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และประสบการณ์การทำงาน

2. ตัวแปรที่ศึกษา เป็นตัวแปรที่เกี่ยวกับองค์การแห่งการเรียนรู้ ตามแนวคิดของมาร์ควอดท์ (Marquardt 2002:24) ประกอบด้วย

2.1 พลวัตของการเรียนรู้ หมายถึง การส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องทั่วทั้งองค์การ โดยระดับการเรียนรู้ มีทั้งระดับบุคคล ทีมงานและองค์การ สำหรับรูปแบบการเรียนรู้ ได้แก่ การเรียนรู้จากการปรับตัว การเรียนรู้จากการคาดการณ์ การเรียนรู้จากที่ได้เรียน และการเรียนรู้จากการปฏิบัติ ทั้งนี้ มีองค์ประกอบของทักษะการเรียนรู้ ได้แก่ บุคคลที่รอบรู้ แบบแผนทางความคิด การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม การคิดอย่างเป็นระบบ และการสนทนาแบบมีแบบแผน

2.2 การปรับเปลี่ยนองค์การ หมายถึง การสร้างองค์การโดยใช้วิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์ในการพัฒนา มีการปรับเปลี่ยนทุกองค์ประกอบย่อย ตั้งแต่วิสัยทัศน์ พันธกิจ กลยุทธ์ โครงสร้าง วัฒนธรรมองค์การ ซึ่งสมาชิกในองค์การต้องได้มีส่วนร่วมในการคิดและสร้างวิสัยทัศน์ พันธกิจ กลยุทธ์ และโครงสร้างสายการบังคับบัญชา รวมทั้งวัฒนธรรมองค์การให้เกิดขึ้น โดยต้องไม่มีความซ้ำซ้อน สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็วและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2.3 การเพิ่มอำนาจสมาชิกองค์การ หมายถึง การให้บุคลากรมีการเรียนรู้ร่วมกัน มีเครือข่ายและให้ความสำคัญกับบุคลากรทุกระดับ โดยมีผู้บริหารทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำ และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเพื่อรับทราบแนวคิดพร้อมทั้งเป็นแนวทางการเรียนรู้ที่จะพัฒนาการปฏิบัติงานรวมทั้งทำประโยชน์ให้กับสังคมและชุมชน

2.4 การจัดการความรู้ หมายถึง การแสวงหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์การมาเก็บรวบรวม และนำมาสร้างเป็นองค์ความรู้ โดยมีการจัดเก็บข้อมูลและสืบค้นความรู้อย่างเป็นระบบ และถ่ายโอนความรู้และนำมา

ประยุกต์ใช้กับองค์การ เพื่อให้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพทุกขั้นตอน

2.5 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี หมายถึง การที่องค์การจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ และระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่สนับสนุนการปฏิบัติงาน รวมทั้งมีการจัดอบรมบุคลากรให้สามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้บุคลากรได้ใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถาม (questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 1 ฉบับ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับสภาพส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์การทำงาน มีลักษณะเป็นแบบตัวเลือกที่กำหนดคำตอบไว้ให้ (forced choice)

ตอนที่ 2 เป็นการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดดอนมะนาว ประกอบด้วย การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ตามแนวคิดของมาร์ควอดท์ (Marquardt) มีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert's Five Rating Scale) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2540:107-108)

การสร้างและพัฒนาคุณภาพของเครื่องมือ

1. ใช้แบบสอบถามของ เมธูยา แยมโซติ (2556:80) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) = 0.905 มาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลของตอนที่ 2 เกี่ยวกับองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดดอนมะนาว โดยใช้ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ฐานนิยม (mode) และพิสัย (range)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้บุคลากรของโรงเรียนวัดดอนมะนาว ซึ่งได้แก่ ผู้บริหาร (ผู้อำนวยการและหัวหน้าฝ่ายบริหารงาน 4 ฝ่าย) ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 17 คน ได้รับแบบสอบถามคืนครบทุกฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์องค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดดอนมะนาว

ตารางที่ 1 แสดงค่าความถี่(frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ฐานนิยม (mode) และระดับขององค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดดอนมะนาว โดยภาพรวม

ด้าน	องค์การแห่งการเรียนรู้	ผู้บริหาร (N=5)		ครูผู้สอน (N=5)		คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (N=7)		รวม (N=17)	
		Mo	ระดับ	Mo	ระดับ	Mo	ระดับ	Mo	ระดับ
1	พลวัตของการเรียนรู้	4	มาก	4	มาก	5	มากที่สุด	4	มาก
2	การปรับเปลี่ยนองค์การ	4	มาก	4	มาก	4	มาก	4	มาก
3	การเพิ่มอำนาจสมาชิกองค์การ	4	มาก	4	มาก	4	มาก	4	มาก
4	การจัดการความรู้	4	มาก	4	มาก	4	มาก	4	มาก
5	การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี	4	มาก	5	มากที่สุด	4	มาก	4	มาก
	สรุป	4	มาก	4	มาก	4	มาก	4	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับองค์การแห่งการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (mo=4) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 5 ด้าน กล่าวคือ ด้านพลวัตของการเรียนรู้ (mo=4) ด้านการปรับเปลี่ยนองค์การ (mo=4) ด้านการเพิ่มอำนาจสมาชิกองค์การ (mo=4) ด้านการจัดการความรู้ (mo=4) และด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี (mo=4) แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามคิดเห็นสอดคล้องกัน

ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (mo=4) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 5 ด้าน กล่าวคือ ด้านพลวัตของการเรียนรู้ (mo=4) ด้านการปรับเปลี่ยนองค์การ (mo=4) ด้านการเพิ่มอำนาจ

สมาชิกองค์การ (mo=4) ด้านการจัดการความรู้ (mo=4) และด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี (mo=4) แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามคิดเห็นสอดคล้องกัน

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (mo=4) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน และอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน โดยเรียงลำดับตามฐานนิยม (mo) ดังนี้ ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี (mo=5) ด้านพลวัตของการเรียนรู้ (mo=4) ด้านการปรับเปลี่ยนองค์การ (mo=4) ด้านการเพิ่มอำนาจสมาชิกองค์การ (mo=4) และด้านการจัดการความรู้ (mo=4) แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามคิดเห็นสอดคล้องกัน

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความ
คิดเห็นต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ใน
ระดับมาก (mo=4) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า
อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน และอยู่ในระดับมาก 4
ด้าน โดยเรียงลำดับตามฐานนิยม (mo) ดังนี้ ด้าน
พลวัตของการเรียนรู้ (mo=5) ด้านการปรับเปลี่ยน

องค์การ (mo=4) ด้านการเพิ่มอำนาจสมาชิกองค์การ
(mo=4) ด้านการจัดการความรู้ (mo=4) และด้าน
การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี (mo=4) แสดงว่า ผู้ตอบ
แบบสอบถามคิดเห็นสอดคล้องกัน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดดอนมะนาว

เมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดดอนมะนาว
เมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

ด้าน	องค์การแห่งการเรียนรู้	ตำแหน่งหน้าที่	Mo	ระดับ	Range
1	พลวัตของการเรียนรู้	ผู้บริหาร	4	มาก	1
		ครูผู้สอน	4	มาก	1
		คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	5	มากที่สุด	1
2	การปรับเปลี่ยนองค์การ	ผู้บริหาร	4	มาก	1
		ครูผู้สอน	4	มาก	2
		คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	4	มาก	1
3	การเพิ่มอำนาจสมาชิก องค์การ	ผู้บริหาร	4	มาก	1
		ครูผู้สอน	4	มาก	2
		คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	4	มาก	1
4	การจัดการความรู้	ผู้บริหาร	4	มาก	0
		ครูผู้สอน	4	มาก	1
		คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	4	มาก	1
5	การประยุกต์ใช้ เทคโนโลยี	ผู้บริหาร	4	มาก	1
		ครูผู้สอน	5	มากที่สุด	1
		คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	4	มาก	1
รวม		ผู้บริหาร	4	มาก	0
		ครูผู้สอน	4	มาก	1
		คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	4	มาก	1

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความ
คิดเห็นต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดดอน
มะนาว เมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ในภาพรวมไม่
แตกต่างกัน โดยอยู่ในระดับมาก (r=0-1) รายด้านพบว่า
ด้านที่ทั้ง 3 ฝ่ายคิดเห็นเหมือนกันในระดับมากที่สุดคือ ด้าน
2 การปรับเปลี่ยนองค์การ(r=1-2), ด้าน 3 การเพิ่ม

อำนาจสมาชิกองค์การ (r=1-2) และด้าน 4 การจัดการ
ความรู้ (r=0-1) ส่วนด้าน 1 พลวัตของการเรียนรู้
ผู้บริหารและครูผู้สอนเห็นเหมือนกันคือ ระดับมาก (r=1)
แต่คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเห็นต่างคือ อยู่
ในระดับมากที่สุด (r=1) และด้าน 5 การประยุกต์ใช้
เทคโนโลยี ผู้บริหารและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้น

พื้นฐานเห็นเหมือนกันคือ อยู่ในระดับมาก ($r=1$) แต่ครูผู้สอนเห็นต่าง คือ อยู่ในระดับมากที่สุด ($r=1$)

อภิปรายผล

1. องค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดดอนมะนาว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารของโรงเรียนวัดดอนมะนาวได้มีการบริหารงานโดยใช้หลักการกระจายอำนาจ เปิดโอกาสให้บุคลากรทุกคนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกัน ให้อิสระในการแสดงความคิดเห็นในการประชุม ซึ่งถือว่าเป็นการจัดบรรยากาศในการทำงานที่เป็นกันเอง และมีความสัมพันธ์กันแบบใกล้ชิดเปรียบเสมือนญาติพี่น้อง จึงเป็นปัจจัยให้เกิดการทำงานเป็นทีมขึ้น อีกทั้งยังมีการส่งเสริมให้นำเทคโนโลยีมาช่วยในการสร้างสื่อการเรียนการสอน การปฏิบัติงานและการสื่อสารระหว่างบุคคลและองค์การ และประการสำคัญคือ ผู้บริหารของโรงเรียนวัดดอนมะนาวมีการกระตุ้นให้ครูได้พัฒนาวิชาชีพโดยการเข้ารับการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน และยังสนับสนุนให้ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท เพื่อนำมาพัฒนาขอบข่ายขีดความสามารถของตนเองและนำมาพัฒนาองค์การอีกต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ อิศริย์ พงศ์กมลานนท์ (2551) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา พบว่า ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับการวิจัยของ เกศสุดา ใจคำ (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า สภาพการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น จังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับการวิจัยของ มานัสวิญญ์ เวียงปฏิ (2556) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเทพราชวิทยา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 7 ผลการวิจัยพบว่า ระดับการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเทพราชวิทยา จังหวัดสระแก้ว

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 7 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า องค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดดอนมะนาวอยู่ในระดับมากทั้ง 5 ด้าน โดยด้านพลวัตของการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะผู้บริหารให้ความสำคัญในการพัฒนาบุคลากรให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรได้รับการพัฒนาตนเองในด้านทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ และในด้านการทำงานเป็นทีม ซึ่งจะเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และนำผลการปฏิบัติงานมาพัฒนาตนเอง ด้านบุคลากรนั้น มีความกระตือรือร้นที่จะศึกษาค้นคว้าหาความรู้อย่างต่อเนื่อง โดยมีเทคนิคในการทำงานเพื่อให้ตนเองเกิดการเรียนรู้ตลอดเวลา ทั้งโดยวิธีการแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนร่วมงาน แล้วนำความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ที่ล้มเหลวหรือสำเร็จในอดีตมาเป็นบทเรียน เพื่อปรับใช้ในการปฏิบัติงาน ประกอบกับการมีความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ และหาวิธีการเพิ่มพูนการเรียนรู้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังเป็นผู้ฟังที่ดีที่สะท้อนความคิดย้อนกลับได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย โรงเรียนวัดดอนมะนาวจึงเกิดการเรียนรู้ทั้งระดับบุคคล ทีมงาน และองค์การ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ เมธญา แยมโซติ (2556) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผลการวิจัยพบว่า ด้านพลวัตการเรียนรู้ในระดับมาก และสอดคล้องกับการวิจัยของ ช่อผกา ชัยชาญ (2555) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 ผลการวิจัยพบว่า ด้านพลวัตแห่งการเรียนรู้โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

ด้านการปรับเปลี่ยนองค์การ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะโรงเรียนวัดดอนมะนาวมีการบริหารงานแบบการกระจายอำนาจหน้าที่ตามความรับผิดชอบ โดยมีหัวหน้างาน 4 ฝ่ายงานเป็นหลักในการดูแลรับผิดชอบงานทั้งการบริหารงานวิชาการ การ

บริหารงานบุคคล การบริหารงานงบประมาณ และการบริหารงานทั่วไป ซึ่งเป็นการปรับโครงสร้างสาย การบังคับบัญชา และระบบการบริหารให้มีความ คล่องตัว ไม่ซับซ้อน จึงง่ายต่อการปฏิบัติงาน อีกทั้งยัง มีการสื่อสารและประสานงานให้แต่ละฝ่ายได้รับทราบ และทำความเข้าใจถึงเป้าหมายที่ชัดเจนขององค์การ ร่วมกันทั่วทั้งองค์การ โดยผู้บริหารส่งเสริมให้บุคลากร ได้มีส่วนร่วมในการช่วยกันสร้างวิสัยทัศน์ของโรงเรียน วางแผนและปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้ เพื่อให้ สอดคล้องกับพันธกิจของโรงเรียน และผู้บริหารยังให้ อิสระในการแสดงความคิดเห็นในการร่วมกันวางแผน งานและหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียน เพื่อนำไปปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้บุคลากรทุกคนมี ความพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนความคิด ความเชื่อ และ ค่านิยมส่วนตัว ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่ เปลี่ยนแปลงไปภายในโรงเรียน และมีความมุ่งมั่นที่จะ ทำให้วิสัยทัศน์และเป้าหมายของโรงเรียนที่วางไว้ บรรลุผล โดยการเข้าไปมีส่วนร่วมและรับผิดชอบใน การทำงานและร่วมปรับปรุงโครงการหรือแผนงาน และหาแนวทางแก้ไขที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียนร่วมกับ ผู้บริหาร โดยผู้บริหารยังเป็นผู้ให้ขวัญและกำลังใจ และส่งเสริมให้เกิดความรักความสามัคคีกันในกลุ่มคณะ จึงเกิดบรรยากาศในองค์การที่มีความสัมพันธ์กันแบบ ไกล่ชิดเปรียบเสมือนญาติพี่น้องกัน จึงทำให้บุคลากร ทุกคนมีความเข้าใจถึงความสำคัญต่อการเป็นองค์การ แห่งการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ณัฐพงษ์ ชัย วัชรพงศ์ธร (2556) ที่ได้ศึกษาเรื่อง องค์การแห่ง การเรียนรู้ของโรงเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตการ ทำงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการ ปรับเปลี่ยนองค์การมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ด้านการเพิ่มอำนาจสมาชิกองค์การ อยู่ใน ระดับมาก ทั้งนี้เพราะโรงเรียนวัดดอนมะนาวแบ่งการ บริหารงานออกเป็น 4 ฝ่ายงาน ซึ่งผู้บริหารมีการ บริหารจัดการโดยการกระจายอำนาจในการทำงาน ให้กับบุคลากรทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน โดยให้ทุกคน เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดนโยบายและ แผนงานต่าง ๆ กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในการ ปฏิบัติงาน ร่วมแก้ไขปัญหาจากการทำงาน และรับฟัง

ความคิดเห็น สนองตอบความคิดและข้อเสนอแนะ ของบุคลากร และให้อำนาจในการตัดสินใจในการ ปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบและ ความสามารถ โดยมอบหมายงานที่เอื้อให้บุคลากรได้ รับผิดชอบ เพื่อให้เกิดความสามารถในการเรียนรู้ อีกทั้ง จัดหาทรัพยากรในการปฏิบัติงานและส่งเสริมให้ บุคลากรเกิดความสามารถในการทำงาน และ แก้ปัญหาต่าง ๆ ให้ได้บรรลุผลสำเร็จของโรงเรียนตาม วิสัยทัศน์และพันธกิจ และผู้บริหารยังสนับสนุนให้ บุคลากรเข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา เพื่อพัฒนาการ เรียนรู้ร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ จึงทำให้บุคลากรมีความ กระตือรือร้นในการเรียนรู้ โดยได้เข้าร่วมการอบรม สัมมนาในเรื่องที่ต้องการและสนใจจากภายนอก หน่วยงาน และบุคลากรเองยังสามารถแสดงความคิด เห็นได้ทั้งทางบวกและทางลบอย่างเปิดเผยใน โรงเรียน รวมถึงการรับและส่งข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ ระหว่างบุคลากรเป็นไปอย่างทั่วถึงและเป็นมิตร โรงเรียนวัดดอนมะนาวจึงเกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารจากบุคลากรทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา และเปิดโอกาสให้บุคลากรภายนอกสถานศึกษามีส่วน ร่วมกับกิจกรรมที่จัดขึ้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็น แนวทางในการพัฒนาองค์การต่อไป นับว่าเป็น บรรยากาศที่ดีที่จะเสริมสร้างความเป็นองค์การแห่งการ เรียนรู้ของโรงเรียนวัดดอนมะนาวต่อไป เพราะการ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและการแสดงความคิดเห็นที่ แตกต่าง ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลายและสามารถ นำมาใช้ประโยชน์ต่อการทำงานได้ ซึ่งสอดคล้องกับการ วิจัยของ มานัสวินัย เวียงปฏิ (2556) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน ท้าพรชวิตยา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 7 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการ เอื้ออำนาจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้อง กับการวิจัยของ เนติ โพธิ์วัฒน์ (2552) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ศักยภาพในการพัฒนาไปสู่การเป็นองค์การแห่งการ เรียนรู้ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต 3 (ภาคเหนือ) จังหวัดลพบุรี ผลการวิจัยพบว่า ด้านการให้ อำนาจแก่บุคคลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ด้านการจัดการความรู้ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เพราะผู้บริหารให้การสนับสนุนและส่งเสริมในการ

พัฒนาบุคลากร โดยการจัดการอบรม สัมมนาทั้งภายในโรงเรียน และยังเปิดโอกาสให้บุคลากรไปเข้ารับการอบรม ประชุม สัมมนาจากหน่วยงานข้างนอก เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน และยังส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ข่าวสารภายในหน่วยงานให้เป็นไปอย่างรวดเร็วและครบถ้วน ในส่วนของบุคลากรนั้น มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสารที่จะช่วยพัฒนาการทำงานของตนเองอยู่เสมอ โดยการติดตามข้อมูล ข่าวสารจากองค์การอื่นๆ รวมถึงการเข้ารับการอบรม ประชุม สัมมนา และศึกษาดูงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ประสบการณ์และทักษะระหว่างบุคลากรทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน เพื่อหาแนวทางในการปฏิบัติที่ดีกว่า โรงเรียนวัดดอนมะนาวยังจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายอย่างเพียงพอ ทั้งที่เป็นเอกสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้บุคลากรได้เข้าถึงความรู้และเกิดความรู้ใหม่ที่จะนำไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงาน ซึ่งจะเป็นการพัฒนาครูและนำไปสู่การพัฒนาโรงเรียน เพื่อให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของโรงเรียนที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ช่อผกา ชัยชาลยู (2555) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการจัดการองค์ความรู้ โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับการวิจัยของ มานัสวิณี เวียงปฏิ (2556) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนทพรราชวิทยา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 7 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการจัดการองค์ความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะผู้บริหารเล็งเห็นถึงความสำคัญของการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการศึกษา โดยมีการสำรวจและดำเนินการจัดหาเทคโนโลยีมาใช้ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานและการเรียนรู้ จัดฝึกอบรมครูให้มีความรู้ ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ จัดสิ่งแวดล้อมความสะดวก เช่น ห้องประชุม ที่มีการใช้ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ที่ทันสมัย และผู้บริหารยังนำเทคโนโลยี

มาใช้ในการบริหารงานอีกด้วย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้บุคลากรในโรงเรียนเกิดความตื่นตัวในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี โดยสามารถนำมาพัฒนาด้านการจัดการเรียนการสอนของครู มีการใช้สื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่หลากหลาย บุคลากรจึงมีทักษะในการเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการได้จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น การใช้อินเทอร์เน็ต การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และสนับสนุนระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ทางโรงเรียนวัดดอนมะนาวยังสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการเรียนรู้ โดยการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เช่น ห้องวิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องสมุด ห้องอาเซียน เป็นต้น อีกทั้งโรงเรียนยังได้รับงบประมาณจัดสรรระบบคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยเทคโนโลยีทางไกลผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ (DLIT) จึงทำให้ห้องเรียนทุกห้องมีโทรทัศน์และเครื่องคอมพิวเตอร์พกพาพร้อมใช้งานได้จริง ให้ครูได้นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สุภาภรณ์ มโนรส (2550) ที่ได้ศึกษาเรื่อง สภาพความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ในคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับการวิจัยของ เมธญา แยมโชติ (2556) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการนำเทคโนโลยีไปใช้อยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดดอนมะนาว เมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ พบว่า องค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดดอนมะนาว ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนั้นเพราะว่าผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต่างก็มองเห็นถึงสภาพแวดล้อมการทำงานที่มีปัจจัยสนับสนุนให้สถานศึกษามีความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ อีกทั้งการบริหารงานแบบกระจายอำนาจ

การให้ความเสมอภาคในการทำงาน และการสนับสนุนการทำงานเป็นทีม รักใคร่แบบพี่น้อง ก็ล้วนแต่เป็นผลให้การมองเห็นความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ธณกร นพสุวรรณ (2558) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 พบว่า ครูที่มีอายุและประสบการณ์ในการสอนที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน สำหรับครูที่มีวุฒิการศึกษาที่แตกต่างกัน ในภาพรวมมีความคิดเห็นต่อความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับการวิจัยของ อับดุลลาเต๊ะ สาและ (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง สภาพความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัยอิสลามยะลา พบว่า ผลการเปรียบเทียบสภาพความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความคิดเห็นค่อนข้างต่างกันคือ ด้านพลวัตของการเรียนรู้ และด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี อาจเป็นเพราะตำแหน่งหน้าที่ตามสายงานที่แตกต่างกัน จึงทำให้บริบทในการปฏิบัติงานและมุมมองต่างกัน กล่าวคือ ผู้บริหารและครูผู้สอนเป็นผู้ปฏิบัติงานภายในสถานศึกษา จึงมองว่าพลวัตของการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก แต่ในขณะที่คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานกลับมองว่าอยู่ในระดับมากที่สุด เพราะคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมองบริบทจากภายนอก และสิ่งที่สะท้อนให้เห็นประจักษ์คือ ผลงาน ผลการปฏิบัติงานของโรงเรียนรวมทั้งศักยภาพของผู้บริหารและครูผู้สอน จึงทำให้คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีมุมมองที่ต่างกับผู้บริหารและครูผู้สอน ในขณะที่ผู้บริหารและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเห็นว่าการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอยู่ในระดับมาก แต่ครูผู้สอนเห็นว่าอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะครูผู้สอนส่วนใหญ่จะเป็นคนรุ่นใหม่และไม่ปิดกั้นตัวเองในการเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ และมีโอกาสในการใช้สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ มากกว่าผู้บริหารและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอน การจัดเตรียม จัดหา และการใช้สื่อการเรียนรู้

รวมไปถึงการปฏิบัติงานโดยมีการใช้สื่อเทคโนโลยีที่หลากหลายรูปแบบ จึงทำให้ครูผู้สอนมองต่างมุมกับผู้บริหารและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ข้อเสนอแนะของการวิจัย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.ด้านพลวัตของการเรียนรู้ ผู้บริหารและบุคลากรควรคิดและปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ และผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการแบ่งปันความรู้ผ่านอินเทอร์เน็ต จดหมายข่าว หรือการประชุม เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน อีกทั้งผู้บริหารและหัวหน้างานควรเป็นผู้สอนแนะนำให้กับครูที่มาปฏิบัติงานใหม่ เพื่อจะนำมาซึ่งการเพิ่มพูนความรู้และพัฒนาไปสู่องค์กรต่อไป

2.ด้านการปรับเปลี่ยนองค์การ โรงเรียนวัดดอนมะนาวควรจัดให้มีการแลกเปลี่ยนและเพิ่มพูนความรู้ ทั้งในสายงานและข้ามสายงาน เช่น การหมุนเวียนงานในการบริหารงานทั้ง 4 ฝ่ายงาน เพื่อจะได้เกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ซึ่งกันและกันในองค์กร

3.ด้านการเพิ่มอำนาจสมาชิกองค์กร โรงเรียนวัดดอนมะนาวควรเพิ่มโอกาสให้บุคลากรได้มีส่วนร่วมในการพัฒนากลยุทธ์ของสถานศึกษา และผู้บริหารหรือหัวหน้างานควรเป็นผู้สอนแนะและส่งเสริมให้ครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ ข้อมูลข่าวสาร และทัศนคติเพื่อนำมาพัฒนาองค์กรต่อไป

4.ด้านการจัดการความรู้ โรงเรียนวัดดอนมะนาวควรจัดให้มีระบบการจัดเก็บข้อมูลข่าวสารไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อช่วยในการสืบค้น สะสม และส่งต่อข้อมูลข่าวสารและความรู้ที่เหมาะสม ยังสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทันตามความต้องการ และผู้บริหารควรผลักดันให้มีการจัดทำโครงการพัฒนางานที่จะช่วยทำให้องค์การมีผลงานใหม่ ๆ เกิดขึ้นเสมอ

5.ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี โรงเรียนวัดดอนมะนาวควรนำข้อมูลจากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน รวมถึงการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปที่เหมาะสมมาช่วยในการทำงาน เพื่อความ

สะดวกรวดเร็ว โดยทางโรงเรียนควรเปิดการติดต่อ
ให้ความรู้เรื่องนี้ให้กับทั้งผู้บริหาร ครู และ
คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อนำมา
พัฒนาต่อยอดให้โรงเรียนวัดดอนมะนาวกลายเป็น
องค์การแห่งการเรียนรู้ยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาองค์การแห่งการเรียนรู้ของ
สถานศึกษา อื่น ๆ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษา ประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็น
องค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดดอนมะนาว
3. ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาองค์การ
แห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดดอนมะนาว

รายการอ้างอิง

- เกตุสุดา ใจคำ. (2554). สภาพการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยพาร์อีสเทอร์น จังหวัดเชียงใหม่.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เจษฎา นกน้อย และคณะ. (2552). นานาพรรณสนะการจัดการความรู้และการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ช่อผกา ชัยชาญ. (2555). การศึกษาการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนศรีราชา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณัฐพงษ์ชัย วัชรพงศ์ธร. (2556). องค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงาน
ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- ธณกร นพสุวรรณ. (2558). ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2. ภาคนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- เนติ โพธิวัฒน์. (2552). ศักยภาพในการพัฒนาไปสู่การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของพนักงานการไฟฟ้า
ส่วนภูมิภาคเขต 3 (ภาคเหนือ) จังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
ทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สำนัก
ทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- มานัสวิณี เวียงปฏิ. (2556). การศึกษาการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเทพราชวิทยา จังหวัด
สระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7. นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เมธญา แยมโซติ. (2556). การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
การค้นคว้าอิสระ ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- โรงเรียนวัดดอนมะนาว. (2558). บันทึกการประชุมโรงเรียนวัดดอนมะนาว. สรุปการปฏิบัติงานประจำปี
การศึกษา 2557.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2546). โรงเรียนองค์กรแห่งการเรียนรู้แนวคิดทางการบริหารการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5.
กรุงเทพฯ: บริษัท อักษราพิพัฒน์.

- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2555). รายงานการประเมิน
คุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2554 - 2558) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ.
สุภาภรณ์ มโนรส. (2550). สภาพความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ในคณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อับดุลลาเต๊ะ สาและ. (2554). สภาพความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัยอิสลามยะลา.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษาอิสลาม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อิสรีย์ พงศ์กมลานนท์. (2551). ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- Lunenburg, Fred C. and Allan C. Ornstein. (2007). *Educational Administration: Concepts
and Practices*. 5thed. CA: Wadsworth Publishing.
- Marquardt, Michael J. (2002). *Building the Learning Organization: Mastering the 5
Elements for Corporate Learning*. Palo Alto, CA: Davies - Black Publishing Inc